

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 5 czerwca 2014 r.

Poz. 751

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 2014 r.

w sprawie wnoszenia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego na pokład statku powietrznego przez uprawnionych żołnierzy i funkcjonariuszy

Na podstawie art. 116 ust. 5 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki wnoszenia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego na pokład statku powietrznego przez żołnierzy i funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Straży Granicznej i Biura Ochrony Rządu, zwanych dalej „uprawnionymi”;
- 2) organizację i zakres szkolenia uprawnionych w zakresie zasad bezpieczeństwa na pokładzie statku powietrznego w przypadku użycia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego.

§ 2. Warunkiem wniesienia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego na pokład statku powietrznego przez uprawnionych jest:

- 1) odbycie szkolenia, o którym mowa w art. 116 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) przekazanie przez przełożonych uprawnionych lub inne osoby upoważnione informacji o zamiarze wniesienia na pokład statku powietrznego broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego;
- 3) posiadanie przez uprawnionych na pokładzie statku powietrznego:
 - a) broni palnej utrzymywanej w stanie zabezpieczonym, bez wprowadzonego naboju do komory nabojujowej i w miejscu uniemożliwiającym jej dobytec przez osoby postronne,
 - b) amunicji przystosowanej do jej użycia na pokładzie statku powietrznego,
 - c) środków przymusu bezpośredniego w miejscu uniemożliwiającym ich użycie przez osoby postronne.

§ 3. 1. Szkolenie, o którym mowa w art. 116 ust. 3 pkt 3 ustawy, prowadzi Straż Graniczna w oparciu o program szkolenia przygotowany przez Komendanta Głównego Straży Granicznej w porozumieniu z Prezesem Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

2. Szkolenie w odniesieniu do funkcjonariuszy Policji może prowadzić Policja w oparciu o program szkolenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważniona przez niego osoba wydaje zaświadczenie potwierdzające odbycie szkolenia.

4. Komendant Główny Policji lub upoważniona przez niego osoba wydaje zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, w odniesieniu do funkcjonariuszy Policji, którzy odbyli szkolenie prowadzone przez Policję.

5. Szkolenie może być prowadzone w formie wykładu, pokazu lub ćwiczenia.

6. Koszty szkolenia prowadzonego przez Straż Graniczną ponoszą podmioty delegujące uprawnionych do odbycia tego szkolenia na podstawie pisemnego porozumienia zawartego między Komendantem Głównym Straży Granicznej a właściwym podmiotem.

§ 4. Szkolenie, o którym mowa w art. 116 ust. 3 pkt 3 ustawy, przeprowadza się z zakresu znajomości:

- 1) pokładu statku powietrznego;
- 2) procedur obowiązujących na pokładzie statku powietrznego;
- 3) skutków użycia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego na pokładzie statku powietrznego;
- 4) sposobów unieszkodliwienia osoby niebezpiecznej bez użycia broni palnej na pokładzie statku powietrznego.

§ 5. Szkolenie z zakresu znajomości pokładu statku powietrznego obejmuje zagadnienia dotyczące:

- 1) ogólnej budowy statku powietrznego, z uwzględnieniem miejsc szczególnie wrażliwych dla bezpieczeństwa statku powietrznego;
- 2) lokalizacji na pokładzie statku powietrznego miejsc, w których są rozmieszczone techniczne środki łączności statku powietrznego, oraz sposobu nawiązywania łączności za ich pośrednictwem z załogą statku powietrznego;
- 3) lokalizacji na pokładzie statku powietrznego zestawów pierwszej pomocy oraz ich składu.

§ 6. Szkolenie z zakresu znajomości procedur obowiązujących na pokładzie statku powietrznego obejmuje zagadnienia dotyczące postępowania w przypadku:

- 1) awaryjnego lądowania statku powietrznego;
- 2) pożaru na pokładzie statku powietrznego;
- 3) wystąpienia aktu bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym na pokładzie statku powietrznego.

§ 7. Szkolenie z zakresu znajomości skutków użycia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego na pokładzie statku powietrznego obejmuje zagadnienia dotyczące:

- 1) dopuszczalności użycia poszczególnych rodzajów broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego;
- 2) następstw użycia poszczególnych rodzajów broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego;
- 3) postępowania po użyciu broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego.

§ 8. Szkolenie z zakresu znajomości sposobów unieszkodliwienia osoby niebezpiecznej bez użycia broni palnej na pokładzie statku powietrznego obejmuje zagadnienia dotyczące:

- 1) przypadków, w których zachowanie osoby na pokładzie statku powietrznego stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa statku powietrznego lub jego pasażerów;
- 2) sposobów podejmowania przez uprawnionego interwencji w przypadkach, o których mowa w pkt 1.

§ 9. 1. Informację, o której mowa w § 2 pkt 2, przekazuje się:

- 1) komendantowi właściwej miejscowo placówki Straży Granicznej – w przypadku lotniska, na którym znajduje się lotnicze przejście graniczne;
- 2) zarządzającemu lotniskiem wylotu i przylotu statku powietrznego;
- 3) przewoźnikowi lotniczemu.

2. Informację, o której mowa w § 2 pkt 2, przekazuje się w postaci papierowej albo elektronicznej, nie później niż na 2 dni przed planowanym terminem wylotu uprawnionego.

3. Informacja, o której mowa w § 2 pkt 2, zawiera:

- 1) termin wylotu;

- 2) oznaczenie lotu;
- 3) dane dotyczące uprawnionego:
 - a) imię i nazwisko,
 - b) serię i numer dokumentu tożsamości,
 - c) numer karty identyfikacyjnej portu lotniczego – jeżeli posiada;
- 4) dane dotyczące liczby sztuk broni wnoszonej na pokład;
- 5) dane dotyczące rodzajów środków przymusu bezpośredniego wnoszonych na pokład.

4. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy nie ma możliwości przekazania informacji, o której mowa w § 2 pkt 2, z zachowaniem terminu określonego w ust. 2, przekazuje się ją telefonicznie, a następnie niezwłocznie potwierdza w postaci papierowej albo elektronicznej.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do uprawnionych wnoszących broń palną lub środki przymusu bezpośredniego na pokład statku powietrznego bez zamiaru odbycia lotu oraz funkcjonariuszy Straży Granicznej pełniących wartę ochronną, o której mowa w art. 186a ust. 1 ustawy.

6. W przypadku przewożenia broni palnej lub środków przymusu bezpośredniego przez uprawnionego na pokładzie statku powietrznego, przewoźnik lotniczy przekazuje dowódcy statku powietrznego dane wynikające z informacji, o której mowa w § 2 pkt 2.

7. Dowódca statku powietrznego, w trakcie przygotowania do lotu, jednak nie później niż do chwili startu, informuje uczestniczących w danym locie uprawnionych o przebywaniu na pokładzie statku powietrznego pozostałych uprawnionych posiadających broń palną lub środki przymusu bezpośredniego oraz o zajmowanych przez nich miejscach.

8. Dowódca statku powietrznego nie informuje uczestniczących w danym locie uprawnionych o miejscach zajmowanych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej pełniących wartę ochronną, o której mowa w art. 186a ust. 1 ustawy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 6 czerwca 2014 r.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie wnoszenia broni oraz materiałów wybuchowych na pokład statku powietrznego przez uprawnionych żołnierzy i funkcjonariuszy (Dz. U. poz. 195), które traci moc z dniem 6 czerwca 2014 r. na podstawie art. 83 pkt 8 ustawy z dnia 24 maja 2013 r. o środkach przymusu bezpośredniego i broni palnej (Dz. U. poz. 628 i 1165 oraz z 2014 r. poz. 24).